

Escola de Pregària per a Joves

▶ El divendres 14 de novembre, a les 20.30 h, va tenir lloc la segona Escola de Pregària per a Joves organitzada per la Delegació de Pastoral de Joventut i presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses a la Catedral on hi participaren més d'un centenar de joves. El Sr. Bisbe els recordà l'exemple de santa Teresa i el recent pelegrinatge de joves a Santiago de Compostel·la. A la mateixa hora Mons. Salvador Cristau va presidir l'Escola de Pregària per a Joves a la parròquia de Sant Esteve de Granollers i Mn. Xavier Farrés, delegat de Pastoral de Joventut ho va fer a la parròquia de Sant Pere d'Ocavià a Sant Cugat del Vallès.

▶ El divendres 14 de novembre, a les 20.30 h, va tenir lloc la segona Escola de Pregària per a Joves organitzada per la Delegació de Pastoral de Joventut i presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses a la Catedral on hi participaren més d'un centenar de joves. El Sr. Bisbe els recordà l'exemple de santa Teresa i el recent pelegrinatge de joves a Santiago de Compostel·la. A la mateixa hora Mons. Salvador Cristau va presidir l'Escola de Pregària per a Joves a la parròquia de Sant Esteve de Granollers i Mn. Xavier Farrés, delegat de Pastoral de Joventut ho va fer a la parròquia de Sant Pere d'Ocavià a Sant Cugat del Vallès.

GLOSSA

Esperem amb confiada esperança

Acabava de pujar al tren de rodalies. Estava situant-me en un compartiment de quatre persones. Una senyora parlava per telèfon i vaig captar les frases finals de la conversa: [...] «comprend que la situació és difícil i et faré costat. No deixis de pregar, de posar-ho a la pregària, jo també ho faré». Acabà la conversa, guardà el mòbil i el seu rostre traspuava pau. Potser ja havia encetat la pregària.

No sé quina era la situació difícil, ni la seva magnitud. Quedava clar, però, que davant una dificultat l'actitud de la senyora era fer costat, recomanar la pregària i afegir-hi la seva. Potser més sovint del que ens pensem, aquesta és la resposta que convé aportar a moltes de les qüestions que ens interpel·len i, en ocasions, ens angoixen i fan perdre la pau: pregar Déu amb confiança, demanar-li que es faci segons la seva voluntat i col·laborar amb l'esforç necessari perquè esdevingui realitat.

La confiança de la senyora en la pregària hauríem de fer-la nostra en l'Advent que estem vivint enguany. Esperem amb confiada esperança

la vinguda de Jesús infant. Volem preparar-ne l'estada entre nosaltres: les llums, les felicitacions il·lustrades, el pessebre, les paraules de bon desig, el tió... Preparem-nos també i sobretot interiorment. «Déu envià el seu fill, nascut d'una dona, perquè obtinguéssim la condició de fills» (Ga 4,4-5) ... i continua acompanyant-nos, caminant entre nosaltres. Convé descobrir la seva presència bategant ben viva en les situacions, els fets, les persones i la intimitat de la pregària.

Preparar-nos amb la pregària, manifestant la joia significativament i de manera especial en la preocupació, la compassió envers la humanitat adolorida que és ben a prop nostre. Col·laborem en les campanyes diverses que es promouen: aliments, mantes, diners... En aquests dies enfortim la nostra fe, que abundin les bones obres malgrat el mal del món i el nostre pecat personal. Jesús ve a nosaltres: «Obriu en el desert un camí al Senyor, aplaneu en l'estepa una ruta per al nostre Déu» (Is 40,3).

Enric Puig Jofra, SJ

Aniversari de la Dedicació de la Catedral

Dimecres dia 10 celebrem l'aniversari de la Dedicació de la Catedral del Sant Esperit de Terrassa, consagrada per Mons. Gregorio Modrego, bisbe de Barcelona el 10 de desembre de 1950. Litúrgicament, a la Catedral és solemnitat i a la diòcesi és festa. A la Catedral es donarà solemnitat especial a la missa de les 8 del vespre.

REMEU MAR ENDINS

Maria Immaculada, signe d'esperança

El temps d'Advent és temps d'esperança. Demà l'Església celebra la festa de la Immaculada Concepció. Santa Maria és signe d'esperança per a l'Església i per al món. Permeteu-me que ho glossi en aquestes línies per mitjà d'un gran testimoni que va viure al continent asiàtic, el cardenal Francesc Xavier Nguyen Van Thuan, arquebisbe de Saigon i, en els seus darrers anys, també cardenal de la Cúria romana.

El 15 d'agost de 1975, essent arquebisbe de Saigon, sota el règim comunista de Vietnam, va ser fet presoner per causa de la seva fe i va romandre tretze anys a la presó; d'aquests, nou varen ser d'un aïllament total. Va morir el 16 de setembre de l'any 2002. Durant molt de temps celebrà clandestinament l'Eucaristia amb unes poques gotes de vi i el pa que sostenia a la seva mà; celebració feta a la presó, de la que ens va deixar un testimoni emocionant que recorda les actes martirials dels primers segles.

L'any 2000 el papa sant Joan Pau II va demanar-li que prediqués els exercicis espirituals als membres de la Cúria romana, i les meditacions es troben recollides en un llibre titulat *Testimoni d'esperança*. En el transcurs d'aquells dies de reflexió, va explicar un somni. En transcripció alguns fragments que fan referència a la Verge Maria i a l'Església:

«L'any 2000 el papa sant Joan Pau II va demanar-li que prediqués els exercicis espirituals als membres de la Cúria romana, i les meditacions es troben recollides en un llibre titulat *Testimoni d'esperança*. En el transcurs d'aquells dies de reflexió, va explicar un somni. En transcripció alguns fragments que fan referència a la Verge Maria i a l'Església:

«Somio amb una Església que és Porta Santa, oberta, que acull tothom, plena de compassió i de comprensió per les penes i els sofriments de la humanitat, dedicada a consolar-la.»

«Somio amb una Església que és Paraula, que mostra el llibre de l'Evangeli als quatre punts cardinals de la terra, en un gest d'anunci, de submissió a la Paraula de Déu, com a promesa de l'Aliança eterna.»

«Somio amb una Església que és pa, Eucaristia, que es deixa menjar per tothom perquè el món tingui vida en abundància.»

El somni del prelat vietnamita seguia fent referència a una Església apassionada per la unitat i a una Església «que està en camí, poble de déu que, darrera del Papa —que porta la creu— entra en el temple de Déu i, pregant i cantant, va a l'encontre de Crist Ressuscitat, única esperança, a l'encontre de Maria i dels sants».

I afegia: «Somio amb una Església que porta en el seu cor el foc de l'Esperit Sant, i on hi ha l'Esperit hi ha llibertat, diàleg sincer amb el món i especialment amb els joves i els marginats; hi ha discerniment dels signes del nostre temps...»

Acabava la narració amb una delicada invocació a la Mare de Déu, dient: «Maria Santíssima, vida, dolcesa i esperança nostra, pregueu per nosaltres!»

Crec que aquest ha de ser també el nostre somni i que hem de treballar per a convertir-lo en realitat. Que Santa Maria, Estrella Lluminosa, Estrella de l'Esperança, mantingui el ritme de la nostra espera i sigui llum en el nostre camí, guia en les nostres fosques i desànims, estrella que orienti el nostre peregrinar de fe, esperança i amor, fins que arribem al goig etern.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

JUAN FELIPE RAMÍREZ

Do de la Providència

Aquest vespre, a les 19.30 h, fra Juan Felipe Ramírez professarà solemnement, amb la gràcia de Déu, la Regla i la vida dels framenors franciscans caputxins, a Igualada. Fra Felipe, antioqueño de Medellín (Colòmbia), ha viscut un procés «molt llarg, bonic i complex».

Com vas viure el procés?

Sóc fill d'una família cristiana que m'ha transmès la fe i l'amor a Jesús i a l'Església. He viscut moments bonics i també de tràgics, com la mort violenta del meu germà David, de 15 anys. Després d'un viatge a Assís el 2007, àvid d'un canvi seriós i radical en la meua vida, prego a sant Francesc i em poso a les seves mans. Entro en contacte amb la comunitat d'Arenys i avui concretament la resposta a aquella crida en la fraternitat franciscana caputxina, que ha estat per a mi un do de la Providència divina.

Com ha canviat la teua vida?

El passatge evangèlic del fill pròdig resumeix l'evolució i el canvi en la meua vida: revela tot un camí de retorn a la casa del Pare, en el qual un cop més Déu em sorprèn amb el seu infinit amor misericordiós. Ara sóc una mica més conscient del do de la vida i de la meua antiga mentalitat de jornalero i, per això, em dispo a un llarg camí de conversió a la llum de l'Evangeli de Jesucrist.

Què significa el pas de la professió solemne?

És un regal de Déu. Faig vot a Déu, Pare sant i omnipotent, de viure durant la resta de la meua vida en l'obediència, sense posseir res i en castedat, i també prometo observar la vida i la Regla dels framenors. Em dono de tot cor a la Fraternitat, a fi que pugui assolir la perfecció de la caritat al servei de Déu, de l'Església i dels homes.

Oscar Bardají i Martín

HECHOS DE SAN JUAN XXIII

Confianza en Cristo

Roncalli vivía una gran confianza en Cristo, alimentada en la oración, pues, además del Breviario, rezaba cada día las tres partes del Rosario. Siendo patriarca de Venecia, evocaba, en este sentido, un gráfico episodio:

«Recuerdo siempre la impresión que me hacía, durante tantos años, subiendo las viejas escaleras del Vaticano, un fresco en el muro de una de las bóvedas de arriba, subiendo hacia la cima: Simón el pecador, en el momento de ser engullido por las olas, y Jesús que lo levanta y le dice: *“Modicae fidei, quare dubitasti?”* (Hombre de poca fe, ¿por qué dudaste?) [...]. Animémonos, Dios no muere; y las promesas de Cristo, Hijo de Dios, son inquebrantables. La gracia del Señor está con nosotros; y con ella estamos dispuestos a afrontar cualquier combate.»

(Del libro *San Juan XXIII, maestro espiritual*, de Luis Marín de San Martín, Ed. Ciudad Nueva)

SER PADRES

Baja el rendimiento escolar

Las observaciones de los maestros indican que aproximadamente las dos terceras partes del alumnado muestra acusados cambios en el ámbito escolar debidos a la separación de sus padres.

Recuerdo la sorpresa que me causó hace años la curiosa petición de una conferencia de un colegio de monjas de Barcelona, con el recado específico de que hablara al cuadro docente de cómo tenían que actuar con sus alumnos hijos de padres separados «el lunes por la mañana», que era habitualmente el día que estaban más alterados, después de pasar el fin de semana con el otro progenitor.

A muchos niños la ansiedad y la preocupación por la disolución matrimonial les produce nuevos problemas de concentración: casi la cuarta parte del alumnado en esta situación presenta una dificultad para concentrarse en el trabajo escolar. La triple combinación de tristeza, ensañación («está en la luna», «se pierde en las nubes») y problemas de concentración se presenta también en uno de cada cinco estudiantes, con un significativo bajón de su rendimiento escolar que dura bastante tiempo después de la separación.

Quiero, por último, hacer hincapié en una de las desafortunadas consecuencias que genera la separación: el deterioro de la relación con los compañeros de escuela. Esta situación es más lamentable en el caso de los niños más pequeños (está demostrado que las niñas salen mejor paradas de estas alteraciones de relación social estudiantil). Animo a intervenir con prontitud al profesional docente.

Dr. Paulino Castells
(*Creer con padres separados*, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Y Dios miró hacia la periferia

Dios miró hacia «la periferia del Imperio romano y hacia la periferia de Israel», y en Nazaret, lugar alejado de los ámbitos de influencia de Roma y de Israel, miró a una joven, sobre ella posó su mirada, y la eligió. La eligió «para ser la madre de su Hijo. Madre de Aquel que ha venido a liberarnos de la esclavitud del pecado». Y fruto de esa elección la hace Inmaculada. La Inmaculada «es fruto del amor de Dios que salva el mundo».

Nuestra mirada es atraída por la belleza de la Madre de Jesús, ¡nuestra Madre! La Inmaculada. La «Llena de gracia», repetía gozoso el Papa con los fieles en el *ángelus* del día de la Inmaculada, en el segundo domingo de Adviento (8-12-13).

Dios también nos ama a cada uno de nosotros, en nuestras periferias, tiene un proyecto de amor para cada uno de nosotros. Hemos sido elegidos «para ser santos e inmaculados» (Ef 1,4).

Mirando a María, nuestra bella Madre Inmaculada, reconocamos «nuestra vocación más profunda: ser transformados por la belleza de Dios. Dejémosnos mirar por ella para aprender a ser más humildes, y también más valientes en el seguir la Palabra de Dios; para acoger el tierno abrazo de su Hijo Jesús, un abrazo que nos da vida, esperanza y paz».

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 8. □ † Dilluns** (lit. hores 2a setm.) [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Inmaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima. Sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).
- 9. ■ Dimarts** [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.
- 10. ■ Dimecres** (□ Terrassa) [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.
- 11. ■ Dijous** [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.
- 12. ■ Divendres** [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic). Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinà); beat Joan Marinonio, prev. teatí.
- 13. ■ Dissabte** [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 19 / Lc 17,10-13]. Santa Llúcia (s. III-V), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.
- 14. ■ † Diumenge vinent**, III d'Advent (lit. hores 3a setm.) [Is 61,1-2a.10-11 / Sl: Lc 1,46-48.49-50.53-54 / 1Te 5,16-24 / Jn 1,6-8.19-28]. Sant Joan de la Creu († 1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

DIUMENGE II D'ADVENT

▀ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 40,1-5,9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.»

Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.»

Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.»

▀ Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

▀ Lectura de la segona carta de sant Pere (2Pe 3,8-14)

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrandats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia de Déu i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements, abrandats, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha promès, esperem un cel nou i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irreprochables.

▀ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,1-8)

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí». Complint això, Joan començà a batejar en el desert.

Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà.

El vestit de Joan era de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.»

▀ Lectura del libro de Isaías (Is 40,1-5,9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle, que se ha cumplido su servicio, y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados.»

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos los hombres juntos —ha hablado la boca del Señor.»

Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder, y su brazo manda. Mirad, viene con él su salario, y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, su brazo lo reúne, toma en brazos los corderos y hace recostar a las madres.»

▀ Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos.» / La salvación está ya cerca de sus fieles, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / la salvación seguirá sus pasos. R.

▀ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pedro (2Pe 3,8-14)

Queridos hermanos: No perdáis de vista una cosa: para el Señor un día es como mil años, y mil años como un día. El Señor no tarda en cumplir su promesa, como creen algunos. Lo que ocurre es que tiene mucha paciencia con vosotros, porque no quiere que nadie perezca, sino que todos se conviertan.

El día del Señor llegará como un ladrón. Entonces el cielo desaparecerá con gran estrépito; los elementos se desintegrarán abrasados, y la tierra con todas sus obras se consumirá. Si todo este mundo se va a desintegrar de este modo, ¡qué santa y piadosa ha de ser vuestra vida! Esperad y apresurad la venida del Señor, cuando desaparecerán los cielos, consumidos por el fuego, y se derretirán los elementos. Pero nosotros, confiados en la promesa del Señor, esperamos un cielo nuevo y una tierra nueva en que habite la justicia. Por tanto, queridos hermanos, mientras esperáis estos acontecimientos, procurad que Dios os encuentre en paz con él, immaculados e irreprochables.

▀ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,1-8)

Comienza el Evangelio de Jesucristo, Hijo de Dios. Está escrito en el profeta Isaías: «Yo envío mi mensajero delante de ti para que te prepare el camino. Una voz grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos".»

Juan bautizaba en el desierto; predicaba que se convirtieran y se bautizaran, para que se les perdonasen los pecados. Acudía la gente de Judea y de Jerusalén, confesaba sus pecados, y él los bautizaba en el Jordán. Juan iba vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura, y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre.

Y proclamaba: «Detrás de mí viene el que puede más que yo, y yo no merezco agacharme para desatarle las sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo.»

Sant Joan Baptista. Pintura d'El Greco, Museu Provincial de València

COMENTARI

Déu ve per fer-nos tornar a ell

Durant la deportació de Babilònia (s. vi aC), la paraula del profeta Isaïes dóna esperança i invita a la confiança, tant als deportats com als hebreus que es van quedar a Palestina. Déu camina al davant del seu poble i el guia per retornar-lo lliure del país de l'esclavitud fins a la pròpia terra. És el bon pastor que té cura dels febles i dels petits. Es manifesta fort consolant el seu poble i perdonant-li la culpa: «Digueu a Jerusalem que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa». «Puja en una muntanya ben alta, missatger, que anuncies a Sió la bona nova! [...] Digues a les viles de Judà: "Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba

amb poder... vetlla com un pastor pel seu ramat, l'aplega amb el seu braç"» (1a lectura).

Vet aquí el portador de la Bona Nova que precedeix el Senyor que ve. Vet aquí el Precursor Joan Baptista que no porta les insígnies rutilants que distingeixen els ambaixadors i viu en el desert, vestit amb pèl de camell. El retrat del Baptista que hi ha al centre de la primera pàgina de l'evangeli de Marc suposa necessàriament que mirem la seva matriu original tal com la trobem en l'anomenat *segon Isaïes* (40-55), profeta anònim de l'exili de Babilònia (primera lectura).

Com el seu predecessor, «crida en el desert: obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí». La seva predicació atreu multituds perquè proclama la manifesta-

ció imminent d'un que és més poderós que ell: «Jo no sóc digne d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat.» Ell batejava un baptisme de conversió que exigia una veritable conversió dels cors. Però vindria un altre que batejaria amb l'Esperit Sant.

Joan ja anunciava Jesús sense anomenar-lo. Jesús reprèn el missatge del Precursor: «S'ha acomplert el temps i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.» L'Església i el món sempre tenen necessitat de profetes-precursors com Joan Baptista. On s'alça la seva veu sense arrogància i sense agressivitat, s'obre el camí del Senyor, s'evangelitza. Obrim-nos al sagrament del perdó, de la reconciliació.

Ignasi Ricart, claretià

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 6, a les 19 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix amb motiu dels 200 anys del naixement de sor Maria Raïfela, fundadora de les Missioneres dels Sagrats Cors.

Aquest diumenge dia 7, a les 12 h. Celebra la Missa Estacional en la Visita Pastoral a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell.

A les 22 h. Participa en la Vetlla de la Immaculada a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè de Barcelona amb els joves de la Província Eclesiàstica.

Dilluns dia 8, a les 11 h. Celebra la Missa de la festa patronal a la parròquia de la Puríssima Concepció de Barcelona.

Dijous dia 11, a les 11 h. Presideix la sessió del Col·legi de Consultors.

Diumenge dia 14, a les 10 h. Celebra la Missa Estacional a la parròquia de Sant Jaume (Poble Nou) de Sabadell amb motiu de la Visita Pastoral.

A les 18 h. Assisteix a la representació del Pessebre Vivent a la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Sabadell Nord

—Missa Estacional:

- Parròquia de Sant Menna de Sentmenat: Diumenge 30 de novembre a les 12.30 h, Mons. Salvador Cristau.
- Parròquia del Sagrat Cor de Sabadell: Diumenge 7 a les 12 h, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses.
- Parròquia del Sant Salvador de Polinyà. Diumenge 7 a les 11.30 h, Mons. Salvador Cristau.
- Parròquia de Sant Jaume (Poble Nou). Diumenge 14, a les 10 h, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses.

—Altres actes de la Visita Pastoral:

- Dimarts dia 9, al vespre: Visita Pastoral a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell.
- Dimecres dia 10, al matí: Visita Pastoral a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell. A la tarda: Visita Pastoral a la parròquia de Sant Salvador de Polinyà.
- Dijous dia 11, a la tarda: Visita Pastoral a la parròquia de Sant Salvador de Polinyà.
- Divendres dia 12, a la tarda i a la nit: Visita Pastoral a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell.
- Dissabte dia 13, tot el dia: Visita Pastoral a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell.

▶ NOTÍCIES

El Sr. Bisbe clausura les Jornades de Formació i Animació Pastoral a Granollers. El dijous 30 d'octubre, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses presidí la darrera sessió de les XX Jornades de Formació i Animació Pastoral organitzades per la Delegació Episcopal de Pobles i Comarques a la parròquia de Sant Esteve de Granollers. Les Jornades (del 27 al 30 d'octubre) varen versar sobre «Deu anys de la nova diòcesi, una Església en marxa». La clausura fou una taula rodona amb Mn. Saiz Meneses i el Sr. Jaume Dantí, president del Moviment de Cristians de Pobles i Comarques.

Confirmacions a la parròquia de Sant Antoni de Vilamajor. El dia 31 d'octubre al vespre, en la vigília de Tots Sants, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, va celebrar l'Eucaristia a la parròquia de Sant Antoni de Vilamajor i va administrar el sagrament de la Confirmació a joves i adults d'aquella parròquia i també de les parròquies de Sant Pere de Vilamajor i de Sant Julià d'Alfou.

El Sr. Bisbe visita Puiggraciós. El dimecres dia 5 de novembre, Mons. Saiz Meneses va visitar el Santuari de la Mare de Déu de Puiggraciós, a l'Ametlla del Vallès. Va celebrar l'Eucaristia a les 12 del migdia i després beneí les instal·lacions del nou ascensor. Seguidament es va reunir amb la comunitat monàs-

tica i compartí el dinar. La comunitat depèn del monestir de Sant Pere de les Puel·les de Barcelona i ha incorporat algunes monges noves.

▶ AGENDA

Ordenació de diaca. Aquest dilluns dia 8 de desembre, solemnitat de la Immaculada Concepció, Mons. Salvador Cristau Coll, bisbe auxiliar, celebrarà l'Eucaristia a la parròquia de Sant Esteve de la Garriga i conferirà el sagrat orde del diaconat al Sr. Josep Maria Fernández Sabaté.

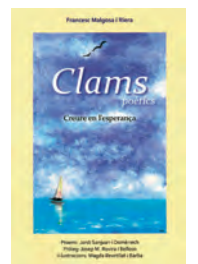
Missa en ritu hispanomossàrab. Dia 8 de desembre, a les 10 h, a l'església de Santa Maria d'Ègara (parròquia de Sant Pere de Terrassa). Celebrant Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar.

Recés d'Advent. Organitzat pels Grups d'Oració i Amistat (GOA). A càrrec de Mn. Joan Güell, director general dels GOA: «La joia de l'Evangelí (Papa Francesc)». Lloc: Casa d'Espiritualitat Sant Ignasi-Sarrià (c/ Carrasco i Formiguera). Dissabte 13 de desembre de 10 a 17 h. Inscripcions: Centre GOA, tel. 932 181 005.

III Trobada d'agents de pastoral de l'Arxiprestat de Terrassa. El diumenge 14 de desembre, a les 16 h, al Monestir de Jesús Diví Obrer i Sant Josep Oriol de les Carmelites Descalces a Terrassa. Tema: «Com treballar la dimensió espiritual a les parròquies.»

▶ LLIBRES

Clams poètics. Creure en l'esperança de Francesc Malgosa i Riera, Barcelona 2014. Premi de Jordi Sanjuan i Domènech; Pròleg de Josep M. Rovira i Bellós; Il·lustracions de Magda Revetllat i Barba. Mn. Francesc Malgosa, prevere del bisbat de Terrassa, ens ofereix des de la Residència Sacerdotal de Sant Josep Oriol, un conjunt de 42 poemes, precedits cada un per un exordi en prosa. Són una reflexió madura sobre diversos aspectes de la vida.

REMAD MAR A DENTRO

María Inmaculada, signo de esperanza

El tiempo de Adviento es tiempo de esperanza. Mañana celebra la Iglesia la fiesta de la Inmaculada Concepción. Santa María es signo de esperanza para la Iglesia y para el mundo. Permíteme que lo glose en estas líneas por medio de un gran testigo que vivió en el continente asiático, el cardenal Francisco Javier Nguyen Van Thuan, arzobispo de Saigón y en sus últimos años también cardenal de la Curia romana.

El 15 de agosto de 1975, siendo arzobispo de Saigón, bajo el régimen comunista de Vietnam, fue hecho prisionero a causa de su fe y permaneció trece años en la cárcel, de los cuales nueve fueron de aislamiento total. Murió el 16 de septiembre del año 2002. Durante mucho tiempo celebró clandestinamente la Eucaristía, con unas pocas gotas de vino y el pan sostenidos en su mano, celebración efectuada en la cárcel, de la que nos dejó un testimonio emocionante que recuerda las actas martiriales de los primeros siglos.

En el año 2000, el papa san Juan Pablo II le pidió que predicara los ejercicios espirituales a los miem-

bros de la Curia romana, y las meditaciones están recogidas en un libro titulado *Testigos de esperanza*. En el transcurso de aquellos días de reflexión, les conté un sueño, del cual transcribo algunos fragmentos relativos a la Virgen María y a la Iglesia:

«Sueño con una Iglesia que es Puerta Santa, abierta, que acoge a todos, llena de compasión y de comprensión por las penas y los sufrimientos de la humanidad, dedicada a consolarla.»

«Sueño con una Iglesia que es Palabra, que muestra el libro del Evangelio a los cuatro puntos cardinales de la tierra, en un gesto de anuncio, de sumisión a la Palabra de Dios, como promesa de la Alianza eterna.»

«Sueño con una Iglesia que es pan, Eucaristía, que se deja comer por todos para que el mundo tenga vida en abundancia.»

Seguía el sueño del prelado vietnamita con referencia a una Iglesia apasionada por la unidad y a una Iglesia «que está en camino, pueblo de Dios que, tras el Papa, que lleva la cruz, entra en el templo de Dios y, orando y cantando, va al encuentro

de Cristo Resucitado, esperanza única, al encuentro de María y de los santos».

Y añadía: «Sueño con una Iglesia que lleva en su corazón el fuego del Espíritu Santo, y donde está el Espíritu hay libertad, diálogo sincero con el mundo y especialmente con los jóvenes y con los marginados; hay discernimiento de los signos de nuestro tiempo...»

Terminaba la narración con una delicada invocación a la Madre de Dios, diciendo: «María Santísima, vida, dulzura y esperanza nuestra, ¡ruega por nosotros!»

Creo que este ha de ser también nuestro sueño y que hemos de trabajar para convertirlo en realidad. Que Santa María, Estrella Luminosa, Estrella de la Esperanza, mantenga el ritmo de nuestra espera y sea luz en nuestro camino, guía en nuestras oscuridades y desalientos, estrella que oriente nuestro peregrinar de fe, esperanza y amor, hasta que lleguemos al gozo eterno.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa